

Oponentský posudek bakalářské práce Šárky Hrádkové *Albeeho Všechno je v zahradě v českém divadelním kontextu*

Oponent: Mgr. Martin Pšenička, Ph.D.

Šárka Hrádková se ve své bakalářské práci vrací k tématu, jemuž se věnovala v ročníkové práci, která byla založena na textové analýze Cooperova *Všechno je v zahradě* adaptovaného pod stejným názvem Edwardem Albeem. Bakalářská práce se rozbohem či výkladem dramatických textů příliš nezabývá – nastíněna je pouze v krátkosti geneze Albeeho textu a jeho základní tematické a motivické roviny. Cílem Hrádkové je postihnout čtyřicetiletou inscenační historii českého překladu Albeeho dramatu na českých jevištích (12 inscenací v časovém rozmezí 1969 – 2008) a jeho proměny a „vývoj ve společensko-politickém kontextu“ (8).

Hrádková se nejprve zabývá všemi dostupnými českými překlady Františka Vrby a Dany Hábové, které vzájemně porovnává. Všimá si rozdílného vydání Vrbova překladu publikovaného nakladatelstvím Orbis v roce 1968 pod názvem *Všechno na zahradě*, který se mi ale nepodařilo dohledat (našel jsem pouze vydání z roku 1970), a *Všechno je v zahradě* vydaného Dilií v roce 1969. Zmiňuje i zřejmě fiktivní překlad jistého Jana Procházky. U Hábové zmiňuje proměnu referenčního rámce, který se projevuje v odlišném slovním registru, s nímž překladatelka po čtyřiceti letech pracuje.

Těžiště práce spočívá v přehledu inscenační historie Albeeho textu. Hrádková věnuje té které inscenaci rozdílný prostor podle toho, kolik se jí podařilo nashromáždit materiálů. Autorka spoléhala z velké části na zdroje dohledatelné v Divadelním ústavu (recenze, fotografie, programy), ale některé prameny ověřovala přímo v archivech divadel (viz její zjištění týkající se fiktivního překladatele hry, které si ověřila v archivu příbramského divadla). Hrádková se s výjimkou poslední inscenace z roku 2008 nepouští do hlubších analytických sond a spíše pouze zručně prezentuje a kompiluje sebrané informace. V množství materiálu a probíraných inscenací se pak mírně vytrácejí základní cíle práce, tedy potvrzení nadčasovosti a aktuálnosti Albeeho textu a následné odhalení proměnlivosti dobového společensko-politického kontextu.

Šárka Hrádková svou práci potvrdila nemalou schopnost heuristického výzkumu, který doprovází důslednou prací se získanými prameny, z nichž se pokouší vytěžit maximum. Práce je napsána poněkud nevyrovnaným stylem, který se bohužel neobešel bez gramatických chyb (např. v názvech divadel – viz např. příbramské divadlo s velkým „P“). Práce by si rovněž zasloužila propracovanější strukturu, neboť jí chybí jakýkoli metodologický či argumentační úvod. Hrádková pouze na prvních čtyřech stranách představí osobnost Edwarda Albeeho, jeho adaptace Cooperovy hry a pozici amerického dramatika na českých a moravských scénách, která není nikterak zanedbatelná. Od práce, která chce analyzovat proměny inscenačního uchopení by podrobnější analýza textu nebyla na škodu. V práci tohoto typu by měl být rovněž uveden způsob a metoda vyhledávání a zpracování dat. Bakalářská práce nicméně splňuje kritéria kladená na práci tohoto typu a doporučuji ji k obhajobě s hodnocením velmi dobře.